Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklēsiastikē Istoria, Eklogai Apo Tōn Istoriōn Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XL. De his, quae Zosimus scripsit de Chysargyro & de Constantino Imperatore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Visual Library

& cinerem aquis mergi juſſit, quo hujuſmodi exactio penitus aboleretur: adeò ut nec cinis, nec favilla, nec ullum omnino hujus rei, aut combuſtarum chartarum veſtigium relinqueretur. Sed ne dum vectigalis hujus abolitionem tantis laudibus efferimus, ignoraſſe videamur quæ & qualia de hac exactione veteres ſcripſerint, affectibus ſuis nimium indulgentes; ea nunc in medium adducamus, & falſa eſſe, ex iis cùm maxime quæ ipſi ſcripſerunt convincamus.

Cap. XL.

De Iis quæ Zoſimus ſcripſit De Chryſargyro, & de Conſtantino Imperatore.

ZOSIMUS, unus ex eorum numero qui impiam ac deteſtandam Gentilium ſuperſtitionem ſecuti ſunt, Conſtantino ob id infenſus, quòd primus ex Imperatoribus relicta execrabili Græcorum ſuperſtitione, Chriſtianam religionem amplexus eſſet, narrat vectigal quod Chryſargyrum dicitur, ab illo primùm inſtitutum fuiſſe, & ut quarto quoque anno inferretur, lege lata ſancitum. Aliis prætereа innumeris probris, pium & magnificentiſſimum Conſtantinum idem Zoſimus proſcindit. Nam & alia prorſus intoleranda ab illo excogitata eſſe dicit adverſus cujuſcumque ſortis homines, & Criſpum filium miſerabili exitu interemptum; Fauſtam denique uxorem in balneo ſupra modum calefacto incluſam ac necatam fuiſſe. Cumque tantorum ſcelerum expiationem apud ſuos ſacerdotes quæſiviſſet, nec inveniſſet: illi enim aperte reſponderunt, tantas cædes nullo luſtrationis genere expiari poſſe: in Ægyptium quemdam qui ex Iberia venerat, incidiſſe. Ex quo cùm didiciſſet, Chriſtianorum religione omnia prorſus ſcelera aboleri, ea quæ Ægyptius ipſi tradiderat, amplexum fuiſſe. Atque ex eo tempore relicta majorum religione, impietatis, ſicut ipſe dicit, feciſſe principium. Hæc & quidem falſa eſſe illicò oſtenſurus ſum. Priùs verò dicam de Chryſargyro.

μεγάλην ἐκ τῶν ἀποκρομισθέντων χαρτίων, καὶ τὴν σποδιὰν ὕδασιν ἐπέκλυσεν, ἀφανίσαι τέλεον τὴν πρᾶξιν βουλόμενος· ὥστε μὴ κόνιν, μὴ τέφραν, μήτε μὴν τι λείψανον τοῦ πράγματος ἢ τῶν ἀποκαυθέντων φαίνεσθαι. ὡς ἂν δὲ μὴ τὸ κώλυμα τῆς πράξεως τοσοῦτον ἐξάραντες δόξαιμεν ἀγνοεῖν, ἅτε, καὶ ὅσα τοῖς ἀρχαιοτέροις περὶ ταύτης ἐμπαθῶς ἱστόρηται, φέρε καὶ ταῦτα παράθωμαι, καὶ δείξω ψευδῆ, καὶ διαφερόντως ἐξ ὧν αὐτοὶ διεξῆλθον.

Κεφ. μ΄.

Περὶ ὧν ἱστόρησε ζώσιμος χάριν τοῦ χρυσαργύρου, καὶ κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

ΕΙρηται ζωσίμῳ, ἑνὶ τῶν τῆς ἐξαγίστου μιαρᾶς τῶν ἑλλήνων θρησκείας, μηνίσαντι τῷ κωνσταντίνῳ, ὅτιπερ πρῶτος βασιλέων τὰ χριστιανῶν εἵλετο, τὴν βδελυρὰν τῶν ἑλλήνων καταλιπὼν δεισιδαιμονίαν, ὡς αὐτὸς πρῶτος τὸ καλούμενον χρυσάργυρον ἐπινοήσας, ἀνὰ τετραετηρίδα τὸ τοιοῦτο τέθεικε τέλος ἐσάγεσθαι· μυρίοις τε καὶ ἄλλοις τὸν εὐσεβῆ καὶ μεγαλόδωρον βλασφημήσας κωνσταντῖνον· φησὶ γὰρ καὶ ἕτερα ἄττα λίαν ἀνύποιστα κατὰ πάσης ἐξευρεῖν τύχης, καὶ κρίσπον τὸν παῖδα δειλαίως ἀφανίσαι, καὶ φαῦσταν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν ἐν βαλανείῳ ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκπυρωθέντι καθείρξαντα, ἐξ ἀνθρώπων μεταγαγεῖν· καθάρσιά τε παρὰ τῶν σφῶν ἱερέων ζητοῦντα τῶν τοιούτων ἐναγῶν φόνων, καὶ μὴ τυχόντα· μηδὲ γὰρ εἶναι τούτοις ἀναφανδὸν εἰπεῖν· περιτυχεῖν αἰγυπτίῳ ἐξ ἰβηρίας ἀφιγμένῳ· καὶ πρὸς αὐτοῦ πιστωθέντα πάσης ἁμαρτάδος ἀναιρετικὴν εἶναι τὴν χριστιανῶν πίστιν, μεταλαβεῖν ὧν ὁ αἰγύπτιος αὐτῷ μεταδέδωκε· κἀντεῦθεν τὴν πατρῴαν καταλελοιπότα νόμισιν, τῆς ἀσεβείας, ὡς αὐτὸς ἔφη, τὴν ἀρχὴν ποιήσασθαι. καὶ ὡς μὲν καὶ ταῦτα ψευδῆ, παρὰ πόδας δείξω. τέως δὲ τὰ περὶ τοῦ χρυσαργύρου λελέξεται.